

เอกสารคู่มือ
โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
เรื่อง
การป้องกันอัคคีภัยในหน่วยงาน

จัดทำโดย ศูนย์รักษาความปลอดภัย

คำนำ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นสิ่งสำคัญของหน่วยงาน เนื่องจาก การจัดการความรู้เป็นการรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่กระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล ในเอกสาร ในที่ต่างๆ มารวบรวมและจัดทำให้เป็นระบบ ร้อยเรียงเป็นเรื่องราวแต่ละหมวดหมู่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้า ศึกษา และนำไปพัฒนาตนเองของบุคลากรทุกท่านให้เป็นผู้รู้ และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้โดยทั่วกัน ซึ่งจะเป็นผลให้ทุกท่านนำความรู้ที่ได้รับนี้ไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพต่อมหาวิทยาลัย และประเทศชาติโดยรวมต่อไป ซึ่งกองกลางได้ตระหนัก และให้ความสำคัญกับเรื่องการจัดการความรู้มาโดยตลอด

สำหรับการจัดการความรู้ในปี 2558 นี้ กองกลางได้มอบหมายให้ศูนย์รักษาความปลอดภัยดำเนินการจัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในหัวข้อเรื่อง “การป้องกันอัคคีภัยในหน่วยงาน” ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อบุคลากรทุกท่าน และได้มอบหมายให้หัวหน้าศูนย์รักษาความปลอดภัยจัดทำเอกสารฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการบรรยายในการจัดการความรู้เรื่องนี้ เพื่อให้บุคลากรนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเรื่องสาเหตุของอัคคีภัย รายละเอียดและวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัย ขั้นตอนและกระบวนการระงับอัคคีภัย ความพร้อมในการเผชิญเหตุเมื่อเกิดอัคคีภัย รวมทั้งการให้จัดเวทีแบ่งปันความรู้จากประสบการณ์ในการทำงานด้านการป้องกันอัคคีภัย ซึ่งเป็นการนำความรู้ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) ของหัวหน้าศูนย์รักษาความปลอดภัยออกมาถ่ายทอด แบ่งปันสู่บุคลากรท่านอื่นๆ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อบุคลากรทุกท่านและประโยชน์โดยรวม ในการที่จะนำความรู้ไปป้องกันภัยร้ายแรงจาก”ไฟ”

ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาให้ความสำคัญ และร่วมมือร่วมใจในการจัดโครงการนี้ขึ้น

13 มีนาคม 2558

(นายเพิ่ม อินบัว)

ผู้อำนวยการกองกลาง

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สารบัญ

ความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัย	1
สาเหตุแห่งการเกิดอัคคีภัย	3
อุปกรณ์ในการระงับอัคคีภัย	5
ถังดับเพลิงประเภทต่างๆ	7
วิธีการตรวจสอบสภาพถังดับเพลิงก่อนนำใช้งาน	10
วิธีใช้ถังดับเพลิง	11
ทำอย่างไรจะปลอดภัยจากอัคคีภัย	12
จุดติดตั้งถังดับเพลิงอาคารบริหาร	13
การเตรียมการในการป้องกันอัคคีภัยของมหาวิทยาลัย (การฝึกอบรม /ตรวจสอบสภาพถังดับเพลิง)	14
บุคลากรกองกลางที่ผ่านการฝึกอบรมป้องกันและระงับอัคคีภัย	19

ความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัย

องค์ประกอบที่ทำให้เกิดอัคคีภัย (Component of Fire)

การที่อัคคีภัยจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมียุคประกอบที่ครบถ้วนถึง 4 ประการ ดังนี้ คือ

1. ต้องมีออกซิเจน (Oxygen)
2. ต้องมีเชื้อเพลิง (Fuel)
3. ต้องมีความร้อน (Heat)
4. ต้องมีปฏิกิริยาทางเคมีต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ (Chain Reaction) จากองค์ประกอบ ข้อ 1 – 3

แผนผังวงจรการเกิดอัคคีภัย

ระยะเวลากับความรุนแรงในการการเกิดอัคคีภัย

การเกิดอัคคีภัย มีระยะความรุนแรง 3 ระยะ ดังนี้

1. ขั้นต้น คือ ตั้งแต่เห็นเปลวไฟ จนถึง 4 นาที สามารถดับได้ โดยใช้เครื่องดับเพลิงเบื้องต้น แต่ผู้ใช้งานจะต้องเคยฝึกอบรบการใช้เครื่องดับเพลิงมาก่อน จึงจะมีโอกาสระงับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ขั้นปานกลาง ถึงรุนแรง คือ ระยะเวลาไฟไหม้ไปแล้ว 4 นาที ถึง 8 นาที อุณหภูมิจะสูงมากเกินกว่า 400 องศาเซลเซียส หากจะใช้เครื่องดับเพลิง เบื้องต้น ต้องมีความชำนาญ และต้องมีอุปกรณ์จำนวนมากเพียงพอ จึงควรใช้ระบบดับเพลิงขั้นสูง จึงจะมีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพมากกว่า

3. ขั้นรุนแรง คือ ระยะเวลาไฟไหม้ต่อเนื่องไปแล้ว เกิน 8 นาที และยังมีเชื้อเพลิงอีกมากมายอุณหภูมิจะสูงมากกว่า 600 องศาเซลเซียส ไฟจะลุกลามขยายตัวไปทุกทิศทางอย่างรุนแรงและรวดเร็ว การดับเพลิงจะต้องใช้ผู้ที่ได้รับการฝึก พร้อมอุปกรณ์ในการระงับเหตุขั้นรุนแรง

สาเหตุแห่งการเกิดอัคคีภัย (IGNITION SOURCES)

จากการเกิดเหตุอัคคีภัยในระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีการรวบรวมสถิติสาเหตุที่ทำให้เกิดอัคคีภัย เรียงตามลำดับได้ ดังนี้

1. เกิดจากกระแสไฟฟ้าลัดวงจร (Electric Fires)23%

- มักเกิดจากไฟฟ้าอาร์ค (arcing) ลัดวงจรเกินโหลด (Overloaded) และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ สายไฟคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานและการติดตั้งไม่ดีพอ

2. เกิดจากการสูบบุหรี่ (Smoking)18%

- อัคคีภัยที่เกิดจากการสูบบุหรี่นับเป็นอันดับสอง ของสาเหตุทั้งหมด จำต้องมีกฎ ระเบียบ ควบคุมการสูบบุหรี่ และการจุดไฟไว้อย่างเข้มงวด

3. เกิดจากการเสียดสี (Friction)10%

- การเสียดสีที่เกิดจาก Bearing ขรุขระ หรือปรับไม่ได้ระดับ หรือการขัดตัวของอุปกรณ์ ที่หมุนตลอดเวลา เช่น พัดลม เครื่องปรับอากาศ อาจก่อให้เกิดอัคคีภัยได้มาก

4. เกิดจากวัสดุที่ร้อนจัด หรือผิวโลหะร้อน (Overheated Materials and Hot Surfaces)8%

- ไฟที่เกิดจากเชื้อเพลิงที่สัมผัสกับวัสดุที่ร้อนจัด ไม่ว่าจะด้วยการนำ การพา หรือแผ่รังสีจากแหล่งความร้อน เช่น หม้อน้ำ ท่อหรือปล่องเตา ท่อไอน้ำ หลอดไฟ ฯลฯ

5. เกิดจากการจุดหัวเผา (Bunner Flames and Combustible Sparks) 8 %

- มักจะเกิดกับอุปกรณ์ที่ชำรุดทรุดโทรม หรือขาดการดูแลเอาใจใส่ เช่น หัวตัดแก๊ส หัวจุดในหม้อน้ำหรือเตา และอุปกรณ์ให้ความร้อนอื่น โดยมีเชื้อเพลิงและเศษสิ่งของที่ติดไฟได้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

6. เกิดจากไฟที่ติดขึ้นได้เอง (Spontaneous Ignition) 4%

- เมื่อมีเชื้อเพลิงและออกซิเจน (ในอากาศ) รวมตัวกันอยู่แล้ว หากมีปฏิกิริยาเคมีที่ทำให้ความร้อนเกิดขึ้น และสะสมจากอุณหภูมิถึงจุดติดไฟ ไฟก็จะเกิดขึ้นเองได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรระวังมาก คือการเก็บรักษาให้ถูกวิธี และปลอดภัย และไม่มีเชื้อเพลิงในบริเวณใกล้เคียงที่จะให้ไฟลุกลามได้

7. เกิดจากการตัดหรือการเชื่อมโลหะ (Cutting and Welding) 4%

- เครื่องตัดหรือเชื่อมโลหะ ต้องดูแลอุปกรณ์ และถังแก๊สหรือท่อแก๊ส มิให้รั่วหรือซึมได้ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมบริเวณทำงาน ปราศจากไอน้ำมัน หรือเชื้อเพลิงที่จะติดไฟได้

8. เกิดจากการปล่อยปะละเลย (Exposure) 3%

- วัสดุไวไฟ หากเปิดทิ้งไว้โดยไม่ปิดฝาให้มิดชิด หรือวางไว้ในที่ตากแดดจนเกิดความร้อนสูง จะเกิดไอระเหยออกสู่อากาศได้ตลอดเวลา และมีโอกาสเกิดอัคคีภัยได้ตลอดเวลา

9. เกิดจากการถูกลอบวางเพลิง (Incendiarism) 3%

- การปิดกั้นบริเวณและรักษาการ มีความจำเป็นมากกับวัสดุอุปกรณ์สำคัญ

10. เกิดจากประกายไฟที่เกิดจากเครื่องจักรกล (Mechanical Sparks) 2%

- การเจียร การขัด ฯลฯ จะต้องระมัดระวังสะเก็ดไฟที่จะก่อให้เกิดอัคคีไฟได้

11. เกิดจากการหลอมโลหะ (Molten Substance) 2%

- อาจเกิดอัคคีภัยได้จากการแตกสลายของเตาหลอม หรือการรั่วไหลในระหว่างการเคลื่อนย้าย

12. เกิดจากปฏิกิริยาเคมี (Chemical Reaction) 1%

- ปฏิกิริยาเคมีที่ก่อให้เกิดความร้อนสูง บางครั้งอาจเกิดอย่างรุนแรงหรือระเบิดได้ต้องปฏิบัติให้ถูกวิธีด้วยความระมัดระวัง

13. เกิดจากประกายไฟจากไฟฟ้าสถิตย์ (Static Sparks) 1%

- ประกายไฟฟ้าที่เกิดจากไฟฟ้าสถิตย์ อาจจุดติดไฟให้กับไอ ฝุ่นละออง หรือเศษผงของวัสดุไวไฟได้ง่าย เช่น เครื่องปั่น เครื่องกวน สายพาน การเติมน้ำมันลงถังซึ่งอาจป้องกันได้โดยต่อสายดิน ฯลฯ (Grounding, Bonding, Ionization and Humidification)

การระงับอัคคีภัย

วิธีการระงับอัคคีภัย หรือดับไฟ ต้องจัดการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้ง 4 ประการ ดังนี้ คือ

- ทำการแยกเชื้อเพลิงออก โดยการปิดกั้น หรือหยุดการไหล
- ทำการแยกออกซิเจนออก โดยการปิดกั้นหรือไล่ที่ด้วยแก๊สชนิดที่ไม่ช่วยให้ไฟติด
- ทำการแยกความร้อนออก โดยการหล่อเย็น ให้อุณหภูมิต่ำกว่าจุดติดไฟ
- ทำการหยุดปฏิกิริยาต่อเนื่อง โดยการใช้ผงเคมีแห้งหรือก๊าซฮาโลน (Halon) ดับเพลิง (โดยการแยกองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งออกไปได้ ก็เป็นการดับไฟได้)

อุปกรณ์ในการระงับอัคคีภัย

1. ถังดับเพลิง

2. สปริงเกอร์

3. ตัวตรวจจับควัน

4. ตัวตรวจจับความร้อน

5. ชุดสายดับเพลิงและตู้เก็บอุปกรณ์ดับเพลิง

ถังดับเพลิงประเภทต่างๆ

ถังดับเพลิง (Portable Fire Extinguisher) มีประโยชน์ในการระงับไฟเบื้องต้น มีจำนวนมากกว่า 20 ชนิด แต่ที่ควรรู้จักเบื้องต้น และที่มีใช้โดยทั่วไปมี 6 ชนิด คือ

1. ถังดับเพลิงชนิดกรดโซดา (Soda Acid)

นิยมบรรจุในถังสีแดงไม่มีสาย ไม่มีคันปั๊ม เวลาใช้ ต้องทำให้หลอดบรรจุกรดโซดาแตก (โดยการทุบปุ่มเหนือถัง) เพื่อทำปฏิกิริยากับน้ำ เกิดแก๊สขับเคลื่อน ให้ถ่อถังคว่ำลง แล้วน้ำจะพุ่งผ่านหัวฉีดเข้าดับไฟ ซึ่งยุ่งยากซับซ้อน ตรวจสอบยาก ปัจจุบันไม่นิยมใช้ ไม่มีจำหน่ายในเมืองไทยแล้ว แต่ในต่างประเทศยังมีใช้อยู่

ใช้ดับไฟประเภท A อย่างเดียว

2. ถังดับเพลิงชนิดฟองโฟม (Foam)

นิยมบรรจุในถังอลูมิเนียมสีครีมหรือถังสแตนเลส มีหัวฉีดเป็นหัวฝักบัว
บรรจุอยู่ในถังที่มีน้ำยาโฟมผสมกับน้ำแล้วอัดแรงดันเอาไว้ (นิยมใช้โฟม AFFF) เวลาใช้
ถอดสลักและบีบคันปั๊มแรงดันจะดันน้ำผสมกับโฟมผ่านหัวฉีดฝักบัว ฟองออกมาเป็นฟอง
กระจายไปปกคลุมบริเวณที่เกิดไฟไหม้ ทำให้อับอากาศขาดออกซิเจน และลดความร้อน

ใช้ดับไฟประเภท B และ A

3. ถังดับเพลิงชนิดน้ำสะสมแรงดัน (Water Pressure)

นิยมบรรจุถังสแตนเลส ต่างประเทศบรรจุถังกันสนิมสีแดง)
บรรจุน้ำอยู่ในถัง แล้วอัดแรงดันน้ำเอาไว้ จึงเรียกว่า น้ำสะสมแรงดัน

ใช้ดับไฟประเภท A

4. ถังดับเพลิงชนิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือซีโอทู (Carbondioxide)

นิยมบรรจุถังสีแดง ต่างประเทศบรรจุถังสีดำ บรรจุก๊าซคาร์บอนได ออกไซด์
ไว้ในถังที่ทนแรงดันสูง ประมาณ 800 – 1200 ปอนด์ ต่อตารางนิ้ว ที่ปลายสายฉีดจะมี
ลักษณะเป็นกระบอกหรือกรวย เวลาฉีดดับเพลิงจะมีเสียงดังเล็กน้อย พร้อมกับพ่นหมอก
หิมะออกมาไล่ความร้อน และออกซิเจนออกไป ควรใช้ภายในอาคารที่ต้องการความ
สะอาด โดยฉีดเข้าใกล้ฐานของไฟให้มากที่สุด ประมาณ 1.5 – 2 เมตร เมื่อใช้งานแล้ว
จะไม่มีสิ่งสกปรกหลงเหลือ

ใช้ดับไฟประเภท C และ B

5. ถังดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง (Dry Chemical Powder)

นิยมบรรจุถังสีแดง ต่างประเทศบรรจุถังสีฟ้าบรรจุผงเคมี ซึ่งมีหลายชนิดหลายคุณภาพไว้ในถัง แล้วอัดแรงดันเข้าไป เวลาใช้ ผงเคมีจะถูกดันออกไปคลุมไฟทำให้ อับอากาศ และสารเคมีตัดกระบวนการทางเคมี ควรใช้ภายนอกอาคาร เพราะผงเคมีเป็นฝุ่นละอองฟุ้งกระจายทำให้เกิดความสกปรก และเป็นอุปสรรคในการเข้าผจญเพลิงอาจทำให้อุปกรณ์ไฟฟ้าราคาแพง เสียหายได้

ใช้ดับไฟได้ดีคือ ไฟประเภท B ผงเคมีไม่เป็นสื่อไฟฟ้า สามารถดับไฟประเภท C ได้ (แต่อุปกรณ์ไฟฟ้าอาจเสียหาย) การดับไฟประเภท A ต้องมีความชำนาญและควรใช้น้ำ

6. เครื่องดับเพลิงชนิดน้ำยาเหลวระเหย ฮาโลตรอน (Halotron)

นิยมบรรจุถังสีเขียว แต่เดิมบรรจุน้ำยาเหลวระเหยชนิดโบรมะคลอโรไดฟลูออโร ซึ่งเป็นสาร CFC ไว้ในถัง ใช้ดับไฟได้ดีแต่มีสารพิษ และในปัจจุบันองค์การสหประชาชาติประกาศให้เลิกผลิตพร้อมทั้งให้ทุกประเทศ ลด ละ การใช้จนหมดสิ้น เพราะเป็นสารที่ทำลายสิ่งแวดล้อมโลก บางประเทศถือว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

: ปัจจุบันน้ำยาเหลวระเหยที่ไม่มีสาร CFC มีหลายยี่ห้อ และหลายชื่อ

ใช้ดับไฟประเภท C และ B ส่วนไฟประเภท A ต้องมีความชำนาญ สามารถฉีดใช้ได้ไกลกว่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์คือระยะ 3-4 เมตร

วิธีการตรวจสอบสภาพถังดับเพลิงก่อนนำไปใช้งาน

ก่อนนำถังดับเพลิงไปใช้งาน ต้องตรวจสอบก่อนว่าในถังดับเพลิงมีน้ำยาหรือไม่ โดยการดูที่ Pressure Gauge

ด้านบนของถังดับเพลิง หากพร้อมใช้งานจะพบว่าเข็มสีเหลืองอยู่บริเวณพื้นที่สีเขียว ดังภาพ หากเข็มสีเหลืองไม่อยู่ใน

พื้นที่สีเขียวให้สันนิษฐานว่าถังดับเพลิงนั้นใช้งานไม่ได้ และมีความเสี่ยงสูงที่จะนำถังนี้ไปใช้ดับเพลิงไม่ได้

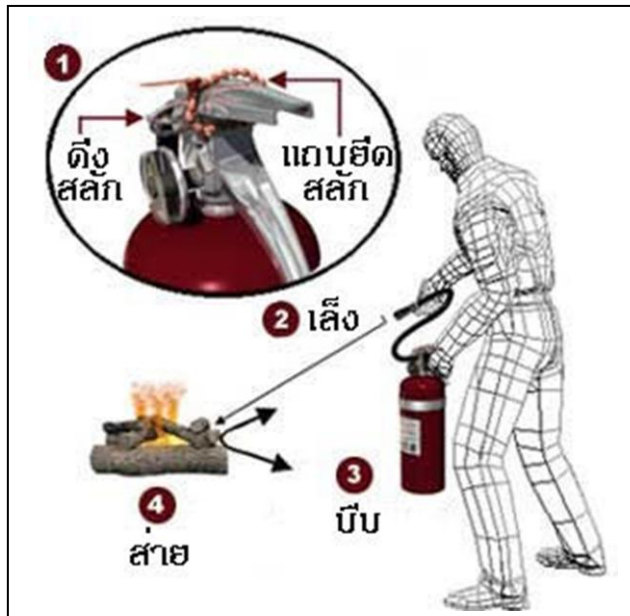

วิธีใช้ถังดับเพลิง

ก่อนนำเครื่องดับเพลิงไปใช้ ต้องมั่นใจว่าเครื่องดับเพลิงนั้นใช้ได้ และใช้ให้ตรงกับประเภทของไฟ เมื่อพร้อมที่จะใช้งานแล้ว ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ยืนห่างจากไฟประมาณ 1.5 ม. โดยให้เข้าทิศทางเหนือลม
2. ถือถังน้ำยาในแนวตั้ง
3. ดึงสลักออก
4. ปลดสายฉีดออกจากตัวล้อคข้างถังดับเพลิง
5. เล็งปลายหัวฉีดไปตรงบริเวณเชื้อเพลิงที่กำลังลุกไหม้ (ไม่ใช่เล็งไปที่เปลวไฟ)
6. กดปุ่มฉีด / บีบก้านส่ง

7. ถอดสายฉีดไปมา เพื่อให้ น้ำยาได้พุ่งไปได้ทั่วบริเวณฐานที่เกิดไฟไหม้
8. เครื่องดับเพลิงจะมีประสิทธิภาพในการดับไฟสูง ใน 10 วินาทีแรกเท่านั้น (ระยะเวลารวมใน 1 ถึงส่วนใหญ่ใช้ได้ประมาณ 20 วินาที) ดังนั้น ก่อนฉีดใช้จึงควรมั่นใจว่า จะฉีดได้ถูกเป้าหมาย

ทำ

อย่างไรจะปลอดภัยจากอัคคีภัยในหน่วยงาน

การป้องกันอัคคีภัยในหน่วยงานทั้งในกองกลางและในภาพรวมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชนั้น ต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากบุคลากรทุกท่านช่วยกันดูแล และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอัคคีภัยของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในเรื่องพื้นฐานง่ายๆ เหล่านี้

1. ไม่เปิดไฟฟ้าแสงสว่าง เครื่องปรับอากาศ และเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดทิ้งไว้หลังเลิกงานโดยไม่มีผู้อยู่ดูแล
2. ไม่พ่วงใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าจำนวนมาก หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่เป็นพลังงานความร้อนกับปลั๊กไฟที่มีขนาดเล็ก

3. ไม่นำวัตถุไวไฟ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง แก๊สหุงต้ม ฯลฯ มาวางไว้ในจุดเสี่ยงที่มีความไวไฟ

4. ไม่กองเศษวัสดุที่เป็นเชื้อเพลิงไว้ในพื้นที่ที่อาจเกิดอันตราย เช่น บริเวณที่มีผู้สูบบุหรี่ บริเวณใกล้ปลั๊กไฟ เป็นต้น

5. เรียนรู้วิธีการใช้ถังดับเพลิง
6. เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้
7. เรียนรู้วิธีอพยพหนีไฟออกจากอาคารตามแผนเผชิญเหตุด้านอัคคีภัยของมหาวิทยาลัย
8. ช่วยแจ้งผู้เกี่ยวข้องกรณีพบปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย เช่น พบสภาพสายไฟที่ใช้งานมีการชำรุดฉีกขาด พบปลั๊กไฟมีการลัดวงจร พบผู้สูบบุหรี่ในจุดเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย พบกองเศษวัสดุที่อาจก่อให้เกิดอัคคีภัย เป็นต้น

จุดติดตั้งถังดับเพลิงอาคารบริหาร(บริเวณระเบียง และบริเวณข้างลิฟท์)

แผนผังเส้นทางหนีไฟบริเวณระเบียงอาคาร

การเตรียมการในการป้องกันอัคคีภัยของมหาวิทยาลัย

(1) การจัดฝึกอบรมป้องกันอัคคีภัย

และฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุฉุกเฉินด้านอัคคีภัยประจำปีให้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

(2) การจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการเข้าระงับเหตุอัคคีภัย และช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามแผนเผชิญเหตุฉุกเฉินด้านอัคคีภัยของมหาวิทยาลัย

(3) การฝึกซ้อมอพยพหนีไฟของกองกลางและหน่วยงานในอาคารส่วนหน้า

(4) การฝึกซ้อมอพยพตามแผนเผชิญเหตุฉุกเฉิน
ออกจากอาคารส่วนหน้าไปยังจุดรวมพล
บริเวณลานจอดรถอุทยานการศึกษา

(5) การเตรียมการด้านตรวจสอบสภาพถังถังดับเพลิงทุกอาคารของมหาวิทยาลัย

บุคลากรกองกลางในปัจจุบัน(ปี 2558)
ที่ผ่านการฝึกอบรมป้องกันและระงับอัคคีภัย

ผู้อำนวยการกองกลาง (ผอ.เพิ่ม อินบัว)

หน่วยยานพาหนะ : คุณศุภชัย ไกรแก้ว

หน่วยประสานงาน : คุณสายัณห์ ทุ่งกว้าง

งานประชาสัมพันธ์ : คุณจิระศักดิ์ สุกใส

ศูนย์รักษาความปลอดภัย :คุณพรทิพา เทศยิ้ม

ศูนย์รักษาความปลอดภัย :คุณเกศริน พลัณณิล

ศูนย์รักษาความปลอดภัย :คุณสาธิตา เกตุจำปา

[illegible]

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ชัยเลิศ พิชิตพรชัย อธิการบดี

รองศาสตราจารย์วรุฒิ เทพทอง รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและกิจการสภามหาวิทยาลัย

นายเพิ่ม อินบัว ผู้อำนวยการกองกลาง

คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย

คณะกรรมการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยฯ (ตามคำสั่งที่ 3203/2555 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2555)

คณะกรรมการจัดการความรู้กองกลาง

จัดทำโดย

หัวหน้าศูนย์รักษาความปลอดภัย

จัดพิมพ์/รูปเล่ม โดย

นางสาวพรทิพา เทศยิ้ม

นางเกศริน พลันิล

นางสาวสาธิตา เกตุจำปา

เจ้าหน้าที่ธุรการ ศูนย์รักษาความปลอดภัย

เจ้าหน้าที่ธุรการ ศูนย์รักษาความปลอดภัย

เจ้าหน้าที่ธุรการ ศูนย์รักษาความปลอดภัย

